[1]प्रदुट्-प्रदुड्-प्रदुषौ-प्रदुषः ; — —
दुष्टम्-दुष्टः-दुष्टवान्, दूषितम्-तः, दोषितः, दुदुक्षितः, दोदुषितः-तवान्;
दोषः, दुषः, [2]दोषी, [3]दूषणः, दुदुक्षुः, दोदोषः ;
दोष्टव्यम्, दूषयितव्यम्-दोषयितव्यम्, दुदुक्षितव्यम्, दोदुषितव्यम् ;
दोषणीयम्, दूषणीयम्-दोषणीयम्, दुदुक्षणीयम्, दोदुषणीयम् ;
दोष्यम्, दूष्यम्-दोष्यम्, दुदुक्ष्यम्, दोदुष्यम् ;
ईषद्दोषः-दुर्दोषः-सुदोषः ; — —
दुष्यमाणः, दूष्यमाणः-दोष्यमाणः, दुदुक्ष्यमाणः, दोदुष्यमाणः ;
दोषः, [4]प्रदोषः, दूषः-दोषः, दुदुक्षः, दोदुषः ;
दोष्टुम्, दूषयितुम्-दोषयितुम्, दुदुक्षितुम्, दोदुषितुम् ;
दुष्टिः, दूषणा-दोषणा, दुदुक्षा, दोदुषा ;
दोषणम्, दूषणम्-दोषणम्, दुदुक्षणम्, दोदुषणम् ;
दुष्ट्वा, दूषयित्वा-दोषयित्वा, दुदुक्षित्वा, दोदुषित्वा ;
प्रदुष्य, प्रदूष्य-प्रदोष्य, प्रदुदुक्ष्य, प्रदोदुष्य ;
दोषम् २, दूषम् २-दोषम् २, दुदुक्षम् २, दोदुषम् २ ;
दुष्ट्वा २, दूषयित्वा २-दोषयित्वा २, दुदुक्षित्वा २, दोदुषित्वा २ ;
[5]दूषीका.

(853) "दुह प्रपूरणे" (II-अदादिः-1014. सक. अनि. उभ.)

"प्रपूरणम्=पूरणाभावः, उपसर्गोऽत्र धात्वर्थं बाधते प्रस्थानवत् ।"
इति क्षीरस्वामी ।

---

1. क्विपि, पदान्तनिमित्तके जश्त्वे, चर्त्वे च रूपम् ।
2. 'सम्पृचानुरुधाङ्यमाङ्यसपरिसृसंसृजपरिदेविसंज्वरपरिक्षिपपरिरटपरिवदपरिदह-परिमुहदुष—' (3-2-142) इत्यादिना तच्छीलादिषु कर्तृषु घिनुण्प्रत्यये रूपम् ।
3. नन्द्यादित्वात् (3-1-134) ण्यन्तादस्मात् कर्तरि ल्युप्रत्ययेऽनादेशे च दूषणः इति रूपम् ।
4. 'हलश्च' (3-3-121) इति संज्ञायां घञ् । नात्रावयवार्थादरः । प्रदोषः=रजनीमुखम् ।
5. 'कषिदूषिभ्यामीकन्' [द. उ. 3-35] इति ण्यन्तादस्मादीकन्प्रत्यये रूपम् । दूषयति नेत्रमिति दूषीका=नेत्रमलसंघातः ।